

Skadestånd vid olovlig trädfällning

Skadestånd med anledning av sakskada omfattar enligt 5 kap 7 § skadeståndslagen bl a ersättning för sakens värde eller reparationskostnad och värdeminskning samt annan kostnad till följd av skadan. Hur sakens värde ska beräknas framgår inte av bestämmelsen. Av rättspraxis framgår att ledning istället kan hämtas från försäkringsavtalslagen där värdet av skadad egendom enligt 6 kap. 2 § försäkringsavtalslagen (vilken motsvaras av 37 § i gamla försäkringsavtalslagen) i princip beräknas till kostnaden för återanskaffning av ny egendom av samma slag som den skadade vid tiden för skadan med avdrag för ålder och bruk.

Domstolarna har i ett stort antal avgöranden som omfattat olovlig avverkning av träd funnit att utgångspunkten för skadeståndets beräkning ska vara att den skadelidande ska kompenseras för kostnaderna att återställa tomten i det skick den var före den skadegörande handlingen och att skadeståndet ska beräknas med utgångspunkt från återanskaffningskostnaden. I detta ligger att skadeståndet ska innefatta ersättning för borttagning av stubbar, förberedelser, inköp av nya träd samt plantering och erforderlig efterskötsel under viss tid.

Rättsläget har klarlagts när det gäller fråga om ersättning för olovligen fällda träd genom Högsta domstolens avgörande i rättsfallet NJA 2015 s. 199. *I första hand* ska som utgångspunkt kostnaden för att återanskaffa träd som är likvärdiga de fällda träden läggas till grund för skadeståndsberäkningen. Enligt avgörandet förutsätter tillämpningen av återanskaffningsmetoden att det är möjligt att anskaffa "likvärdiga träd". Det blir, enligt Högsta domstolen, aktuellt att tala om ersättningsträd främst när de skadade träden är planterade och det rör sig om skada på relativt unga träd. Självsådda träd som utvecklats naturligt

under lång tid ter sig enligt Högsta domstolen svårare att ersätta.

Om träden inte kan ersättas med likvärdig egendom får ersättningen *i andra hand* beräknas utifrån ett minskat försäljningsvärde. I normalfallet blir det fråga om fastighetens, inte trädens, minskade värde. Om den påvisbara minskningen av en fastighets värde blir förhållandevis liten eller uteblir, finns det slutligen utrymme för en uppskattning av skadan efter skälighet för att ett materiellt otillfredsställande resultat ska kunna undvikas. Såväl beräkningen av minskningen av försäljningsvärdet som skälighetsbedömningen ska göras på objektiva grunder och med utgångspunkt i vad som allmänt sett kan antas påverka fastighetsvärdet i ett särskilt fall.

INTER:s advokater är specialister inom tvistelösning och har stor erfarenhet av att vara ombud i förhandlingar, rättegångar och skiljeförfaranden.